

waarschijnlijk de hooger gelegene, waar de vijver tusschen de twee hoven een aanduiding schijnt van bewaard te hebben, moet al vroeg verdwenen zijn. De nog bestaande is wellicht *Elveriksmolen* die vermeld wordt in eene akte van 1206. Verdere gegevens over dien molen zijn tot dus ver niet gevonden, wat laat veronderstellen dat hij al vroeg in het domein van Boekhout zal ingepalmd geweest zijn. In 1835 was hij het eigendom van graaf de Beaufort, den kasteelheer van het aanpalend Boekhout.

Wat er van zij, de molen, met het molenhuis en den molenvijver, maken een schilderachtig geheel uit dat dikwijls het penseel der schilders bekoord heeft. « Vóór dat de boomen die den vijver omzoomden uitgerooid werden, zegt schilder Edwin Ganz, was dit de schoonste vijver van Brabant ! ».

Laat ons hopen dat deze perel van het Brabantsch schoone land, Amelgem, meer en meer de belangstelling en de bescherming zal genieten van al wie nog wat voelt voor onze eigenaardige, landelijke schoonheid.

KAN. D. J. DELESTRÉ en Dr. JAN LINDEMANS.

Volkshumor op West-Brabantsche gemeenten.

I.

De reeks die wij hierbeneden mede deelen werd opgeteekend te Meisse door wijlen HENRI VAN DIEVOET, befaamd rozenkweker en gewezen burgemeester van Meisse, een man die zin had voor folklore en een onzer beste medewerkers van voor den oorlog. Deze bijdrage was de laatste die hij ons, enkele weken vóór 't uitbreken van den oorlog, toezond. Wij maken hiervan gaarne gebruik om hulde te brengen aan zijn nagedachtenis.

De spotnamen die Van Dievoet ons geeft moeten zeer oud zijn. Geen enkel dezer namen is bij De Raadt (*Les sobriquets des Communes belges*), noch bij De Cock en Teirlinck (*Bra-*

bantsch Sagenboek) opgeteekend. Zij zijn eene plezante bijdrage voor de demographie onzer plattelandsche bevolking in vroegere jaren.

* * *

De *broodfretters* van **Bekkerzeel** : Men verhaalt dat daar eertijds maar 12 huizen en 13 bakovens stonden.

De *afkloppers* van **Brussegem** : omwille der menigvuldige rammelingen die de vreemdelingen aldaar kregen.

De *opgeslagen broeken* van **Breendonk** en **Ramsdonk** : Men zag overouds de menschen van deze dorpen over de Bruselbaan gaan met eene opgeslagen broek.

De *kraaischutters* van **Grimbergen** : omwille der menigvuldige steenkraaien — kouwkens — die op den toren wonen.

De *jongens van de vaart* van **Humbeek** : het dorp ligt op « de Brusselsche vaart ».

De *neusmakers* van **Kapellen-op-den-Bosch** : de inwoners beweerden veel slimmer te zijn dan die der andere gemeenten.

De *koppigaards* van **Kobbegem**. De boeren waren er voortijds zeer stijf en wilden voor niemand plooiën. Men verhaalt dat Baron d'Hooghvorst, die een man was van uitgenomen sterkte, aldaar op jacht was met Koning Leopold I, en telkenmaal deze een haas op joeg, er een boer den haas afschoot. Leopold zegde « d'Hooghvorst wat een mensch is dat ? hij schietde hazen af die ik opjaag ». En d'Hooghvorst antwoordde : « Sire, dat is een boer waar iedereen schrik van heeft, maar nu ga ik eens zien of hij somtijds geen schrik van mij zal hebben ». d'Hooghvorst ging er op af, nam den boer het geweer uit de handen, en sloeg hem tot negenmaal toe tegen den grond. « Hoe hebt gij hem bevonden ? » zei Leopold toen de baron terug kwam. « Sire, antwoordde d'Hooghvorst, wij zullen over dien onbeleefderik zwijgen, ik heb hem tot negenmaal toe tegen den grond gekletst en hij gaat er nog vandoor zonder mij goedendag te zeggen.

De *theepissers* van **Merchten** : omwille van hun bier dat men « Merchtenschen thee » noemde.

De *groeningen* van **Meisse** : wegens de menigvuldige bosschen die hier eertijds waren.

De *boschuilen* van **Meuzegem** en **Rossem** : om dezelfde reden.

De *vischfretters* van **Nieuwenrode** : Voortijds was het hier kermis op den 15ⁿ Augustus, zelfs al was het een Vrijdag ; en dan was het traktaat in de huizen met abberdaan en stokvisch die men te Mechelen haalde.

De *beren* van **Ossel** : alzoo genoemd omdat er vele inwoners in de week zat waren, wat men « beerloopen » noemt. Er was eene herberg waar het berenboek rustte, en telkenmaal er iemand zat liep in de week moest hij dit boek komen teekenen.

De *groenvinken* van **Relegem** : Van overouds was er aldaar eene familie die van stam tot stam vermaarde « groendoktoors » leverde.

De inwoners van **Strombeek** zijn de *lang zoppen*, omdat zij in hun spreken altijd eene letter bij de woorden voegen. « Een naald en een speld » wordt bij hen « n' nuillen en n' spellen ».

De *knoddestokken* van **Steenhuffel** : omdat ieder Steenhuffelaar ging wandelen met een dikken knoddestok.

De *pandoeren* van **Wemmel** : omdat zij ouderwetsche manieren hadden.

De *profijtelijken* van **Wolverthem** : de oude Wolverthemnaars waren zeer terughoudend in spreken en doen.

De *waterratten* van **Willebroek** en van **Tisselt** : omwille van hun wonen bij de vaart.

De *zwierige slipdraaiers* van **Vilvoorde** : Een Vilvoordenaar spreekt altijd van zijn stad of het eene was van eersten rang ; het stadhuis, de groote kerk, de lange Meir, de Brusselsche, of Leuvensche of Mechelsche poort, die nooit bestaan hebben.

De *ontstuimigen* van **Zellik** : Een spreekwoord zegt « Collette, deuren en vensters toe, want de jongens van Zelik zijn daar ».